

Století rhizomu

Vztahové sítě a budování komunit
v oblasti pomáhajících profesí

Století rhizomu zkoumá jistou změnu, probíhající v našem světě, a zpochybňující individualismus a zažité perspektivy západních institucionálních tradic. Tato změna nás posouvá vstříc praktikám a způsobům života, které nás zapojují do proměnlivých komplexů vztahů, komunity a životního prostředí. Právě v takovýchto „sférách rhizomu“ jsme – spolu s lidmi, s nimiž pracujeme – schopni vést udržitelné životy a znovu nalézat smysl demokratických možností.

V rámci tohoto workshopu prozkoumáme konkrétní dopady *Století rhizomu* na práci v pomáhajících profesích (ať už jde o oblast vzdělávání, lékařství, sociální práce, poradenství, terapie atd.). Zveme odborníky, vedoucí představitele, politické činitele a také občany, aby se pozastavili nad strukturami a praktikami, které:

- rozpoznávají a respektují vztahové sítě mající již své pevné místo v povědomí lidí (tuto praktiku nazýváme “pocta komunitě”) – podle nás by z tohoto základu měla vycházet veškerá práce v oblasti služeb lidem;
- na základě těchto vztahových sítí, a v souladu se specifiky dané situace, stále pracují na dalším rozvíjení těchto sítí vztahů (toto nazýváme “budování komunity”);
- uznávají a ožívují dary a potenciály, kolující již v rhizomatických světech lidí, a směřující ke zdraví, vztahům, spojení s životem a přírodou, k zapojení se do komunity a ke štěstí (tato práce je kreativním procesem, rozvíjením potenciálů, které jsou již v oběhu – nejde zde tedy o nějaký terapeutický proces, který by se pokoušel odstranit nežádoucí chování a hodnoty).

Jako reakce na *Století rhizomu* vyvstává nový způsob práce, kterému již nedominují tradiční hierarchické distinkce mezi odborníky a klienty, či mezi na základě úrovně odbornosti. Spíše lze říci, že skrze spolupracující/kolaborativní jednání v rámci rhizomatické komunity vzniká cosi unikátního: Profesionálové i neprofesionálové pracují společně na vytváření nových možností pro naše vztahové světy.

Je důležité poznamenat, že tyto rhizomatické světy nesestávají jednoduše pouze z lidských vztahů, zahrnují totiž i spojení s našim prostředím, se zvířaty, rostlinami a také technologiemi a lidskými výtvoři. Tato spojení nejsou triviální.

Lektor workshopu, Christopher Kinman, experimentuje s myšlenkou rhizomatické komunity již téměř dvacet let za úzké spolupráce se svou mentorkou a kolegyní, Lynn Hoffman. Jak Christopher, tak Lynn, byli na své cestě inspirováni mnohými lidmi, mezi ty zvláště pozoruhodné patří: vědec a teoretik systémů Gregory Bateson, filozofové Gilles Deleuze a Jacques Derrida, a architekt Christopher Alexander.